

Sygn. akt I Ca 405/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Szymańska-Pasek

Sędziowie: SO Marta Truszkowska

SR del. do SO Arkadiusz Piotrowski (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Monika Iwańska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 r. w Ostrołęce

na rozprawie sprawy

z wniosku J. R.

z udziałem Skarbu Państwa- Starosty (...), I. Z., W. R. (1), C. S., D. K., B. S., J. Ś., M. R., K. R., M. K., A. K., T. K., A. S. (1), K. S., J. S., A. S. (2) i W. S.

o zmianę stwierdzenia nabycia spadku po Ł. B. i S. B. (1)

na skutek apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt I Ns 60/16

postanawia:

1. oddalić apelację;
2. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania Skarbu Państwa – Starosty (...) kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 24 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Ostrołęce oddalił wniosek J. R. o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku wydanego.

Podstawą powyższego rozstrzygnięcia były poniższe ustalenia faktyczne i poglądy prawne Sądu I instancji.

Ł. B. zmarła 12 listopada 2004 roku w O.. Testamentu nie sporządziła. Nie miała dzieci, pozostawiła męża S. B. (1). Miała też brata Z. S., który jednak zmarł przed nią. Pozostawiła dwóch synów – A. S. (1) i K. S.. K. S. i A. S. (1) odrzucili spadek po Ł. B. przed notariuszem w G. 8 lipca 2016 roku. K. S. ma córkę W. S., urodzoną (...), która odrzuciła spadek po Ł. B. przed notariuszem 23 września 2016 roku. Ma również syna J., urodzonego (...). Z kolei A. S. (1) ma syna A., urodzonego (...), który również odrzucił spadek po Ł. B. przed Sądem Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku 10 kwietnia 2017 roku. S. B. (1) zmarł 31 października 2007 roku jako wdowiec. Nie sporządził testamentu. Nie miał dzieci. Miał rodzeństwo – F. B., S. B. (2), I. Z., S. K., W. R. (2). Jedynie I. Z. przeżyła brata. F. B. zmarł 8 września 1967 roku w Ł. jako kawaler, bezdzietnie. S. B. (2) zmarł 29 lipca 1994 roku jako bezdzietny kawaler. S. K., która zmarła 11 sierpnia 1985 roku, miała pięcioro dzieci: C. S., J. Ś., D. K., B. S. i W. K.. W. R. (2) zmarła 8 stycznia 1987 roku

Pozostawiła trzech synów – J. R., G. R. i W. R. (1). G. R. zmarł 15 października 2004 roku Pozostawił dwoje dzieci – K. i M..

Wnioskiem z 7 października 2009 roku Skarb Państwa – Starosta (...) domagał się przed Sądem Rejonowym w Ostrołęce stwierdzenia nabycia spadku po Ł. B. i S. B. (1). Swoją interes w stwierdzeniu nabycia spadku wnioskodawca uzasadniał istnieniem wierzytelności względem obojga spadkobierców w łącznej wysokości 49398,30 złotych. Jako uczestnika postępowania wskazano we wniosku I. Z.. W toku postępowania I. Z. wskazała, że pozostałe rodzeństwo S. B. (1) nie żyje, w tym również F. B. – w piśmie z 24 listopada 2009 roku oraz na rozprawie 25 stycznia 2011 roku, wobec czego Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestników postępowania C. S., J. Ś., B. S., F. B., J. R. i W. R. (1). Wraz z odpisem postanowienia doręczono uczestnikom odpisy wniosku wszczynającego postępowanie, w tym F. B. do rąk ustanowionego kuratora dla uczestnika postępowania, którego miejsce pobytu było nieznane. J. R. odebrał przesyłkę osobiście 21 kwietnia 2010 roku. Osobiście odebrał też wezwania na terminy rozprawy wyznaczone na 24 listopada 2010 roku, 25 stycznia 2011 roku, 27 maja 2011 roku oraz 28 czerwca 2011 roku Postanowieniem z 2 maja 2011 roku Po przeprowadzonym postępowaniu Sąd wydał 28 czerwca 2011 roku postanowienie, w którym stwierdził, że spadek po Ł. B. na podstawie ustawy nabył mąż S. B. (1) w całości, zaś spadek po S. B. (1) na podstawie ustawy nabyli: rodzeństwo I. Z. i F. B. po 1/4 części, zstępni S. K.: C. S., J. Ś., D. K., B. S. i W. K. po 1/20 części, zstępni W. R. (2): W. R. (1) i J. R. po 1/12 części oraz zstępni G. R.: K. R. i M. R. po 1/24 części. Postanowienie to stało się prawomocne od 20 lipca 2011 roku

18 grudnia 2015 roku J. R. uzyskał świadectwo zgonu F. B., wystawione przez proboszcza Parafii pod wezwaniem T. Przenajświętszej w M..

Sąd Rejonowy uznał, że wnioskodawca nie oparł swojego żądania na podstawie, której nie mógł powołać w postępowaniu w sprawie I Ns 849/09, ponieważ był również uczestnikiem tamtego postępowania i mógł już wówczas, bez żadnych przeszkód, podnosić te same argumenty, które obecnie podnosi dla uzasadnienia zmiany stwierdzenia nabycia spadku. Tłumaczenie wnioskodawcy, że dopiero przed złożeniem wniosku w niniejszej sprawie dowiedział się, że F. B. zmarł przed spadkodawcą uznał za naiwne i zupełnie nieprzekonywające, ponieważ sam przyznał na pierwszej rozprawie, że prawdopodobnie był nawet na pogrzebie F. B.. Nadto jak wynika z protokołu rozprawy w sprawie I Ns 849/09 z 27 maja 2011 roku I. Z. o śmierci F. B. dowiedziała się od swojego szwagra R., a zatem od ojca J. R.. Nie sposób zatem uznać, że w jego rodzinie był to fakt nieznan. Zresztą, I. Z. w postępowaniu w sprawie I Ns 849/09 powtarzała wielokrotnie, że F. B. nie dożył otwarcia spadku. Z tego względu okoliczność ta nie może dla żadnego z uczestników tamtego postępowania stanowić podstawy żądania zmiany stwierdzenia nabycia spadku w trybie art. 679§1 kpc. Nawet gdyby faktycznie wcześniej inni spadkobiercy nie wiedzieli, że F. B. zmarł w 1967 roku, to mogli się tego z łatwością dowiedzieć, zapoznając się z aktami sprawy, dostępnymi bez ograniczeń dla każdego z uczestników postępowania. Ujęcie F. B. w wydanym w tamtej sprawie postanowieniu mógł ostatecznie kwestionować w apelacji. Podnoszone obecnie problemy ze zdrowiem uznał za gołosłowne, ponieważ nie wiadomo kiedy wnioskodawca zachorował i w jaki sposób wpływało to na jego zdolność do faktycznego udziału w sprawie. Według Sądu Rejonowego brak odpowiedniej aktywności uczestnika postępowania w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku nie stanowił wymaganego przepisem art. 679§1 kpc braku możliwości powołania podstawy żądania zmiany, choć postanowienie faktycznie błędnie określało krąg spadkobierców, co skutkowało brakiem podstaw do jego zmiany na żądanie wnioskodawcy w trybie art. 679§1 kpc. Z tych względów Sąd wniosek o zmianę postanowienia oddalił. Dodał, że kognicja sądu spadku do działania z urzędu na podstawie art. 670 kpc, który ma zastosowanie także w postępowaniu wszczętym na podstawie art. 679 kpc, istnieje w zakresie wyznaczonym przez dopuszczalną podstawę żądania zmiany prawomocnego postanowienia, a zmiana postanowienia spadkowego może opierać się tylko na takiej podstawie. Skoro zatem nie istnieje usprawiedliwiona podstawa zmiany stwierdzenia nabycia spadku, wymagana przez art. 679§1 zd. 2 kpc, to mimo ewidentnej wadliwości postanowienia z 28 czerwca 2011 roku, Sąd nie miał możliwości jego korekty z urzędu, na podstawie art. 670 kpc. Sąd uznał także, że brak było podstaw do uzupełnienia postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po Ł. B. o osoby wskazane przez wnioskodawcę z tego powodu, że odrzuciły one spadek w przewidzianym ustawą terminie, a A. S. (2) i J. S. nie należeli w ogóle do kręgu spadkobierców, skoro urodzili się wiele lat po jej śmierci.

Zdaniem Sądu Rejonowego także brak wzmianki o dziedziczeniu z dobrodziejstwem inwentarza w ogóle wymykał się spod regulacji art. 679 kpc, ponieważ przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, określające treść postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, nie wymagały ani nie wymagają zaznaczenia, czy nabycie spadku nastąpiło wprost czy z dobrodziejstwem inwentarza, a kwestia dziedziczenia z dobrodziejstwem inwentarza rozstrzygana jest w postępowaniu dotyczącym spłaty długów spadkowych i to niezależnie od tego, czy postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku zawiera wprost takie zastrzeżenie, czy też zastrzeżenia takiego w postanowieniu spadkowym brak. O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 520§1 kpc, według której każdy uczestnik ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrołęce złożył pełnomocnik wnioskodawcy zaskarżając postanowienie w całości. Zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, to jest art. 679§1 i 3 kpc w zw. z art. 670 kpc i art. 677§1 kpc poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i oddalenie przedmiotowego wniosku podczas gdy postępowanie dowodowe wykazało, że spadkobiercy dziedziczą w innych częściach niż ustalił to Sąd Rejonowy w Ostrołęce w postanowieniu wydanym w sprawie I Ns 849/09, ponieważ jeden ze spadkobierców, to jest F. B. w chwili śmierci spadkodawcy nie żył;
2. prawa procesowego, to jest art. 233 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego prowadzącą do przyjęcia, że wnioskodawca mógł kwestionować ujęcie F. B. jako spadkobiercy już w postępowaniu w sprawie I Ns 849/09, podczas gdy nie uczestniczył on aktywnie w tym postępowaniu ze względów zdrowotnych, a o śmierci F. B. dowiedział się dopiero w grudniu 2015 roku;

Wobec powyższych zarzutów wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez orzeczenie zgodnie z wnioskiem, ewentualnie uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Powyższa apelacja została w całości poparta przez pełnomocnika uczestniczki postępowania – D. K. oraz przez obecną na rozprawie apelacyjnej C. S..

W odpowiedzi na apelację uczestnik postępowania Skarb Państwa – Starosta (...) wniósł o oddalenie apelacji w całości dzieląc ustalenia faktyczne i prawne Sądu I instancji szczegółowo uzasadniając stanowisko w tym względzie. Wniósł również o zasądzenie od wnioskodawcy kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu apelacja wnioskodawcy nie była uzasadniona, a zatem należało ją oddalić. Sąd Okręgowy w całości podziela i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne oraz argumentację i wywody prawne Sądu Rejonowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 679§1 i 3 kpc dowód, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku, nie jest spadkobiercą lub że jej udział w spadku jest inny niż stwierdzony, może być przeprowadzony tylko w postępowaniu o uchylenie lub zmianę stwierdzenia nabycia spadku, z zastosowaniem przepisów niniejszego rozdziału. Jednakże ten, kto był uczestnikiem postępowania o stwierdzenie nabycia spadku, może tylko wówczas żądać zmiany postanowienia stwierdzającego nabycie spadku, gdy żądanie opiera na podstawie, której nie mógł powołać w tym postępowaniu, a wniosek o zmianę składa przed upływem roku od dnia, w którym uzyskał tę możliwość. W razie przeprowadzenia dowodu, że spadek w całości lub w części nabyła inna osoba niż wskazana w prawomocnym postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku, sąd spadku, zmieniając to postanowienie, stwierdzi nabycie spadku zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z 11 września 2014 roku wydanym w sprawie III CSK 239/13 z art. 679 kpc wynika jednoznacznie ścisłe powiązanie uprawnienia żądania zmiany postanowienia z podstawą, która nie mogła być powołana przez zainteresowanego w poprzednim postępowaniu, w którym brał udział. Strona wnosząca o zmianę postanowienia spadkowego powinna wykazać, że powołane przez nią fakty i dowody, które mają uzasadniać żądanie zmiany, pozostawały poza jej dostępem podczas poprzedniego postępowania, przy uwzględnieniu, że chodzi

o obiektywną możliwość ich powołania. Zdaniem Sądu Okręgowego wnioskodawca nie wykazał, że swoje żądanie opiera na podstawie, której nie mógł powołać w postępowaniu w sprawie I Ns 849/09. Jak bowiem słusznie zauważył Sąd Rejonowy wnioskodawca był uczestnikiem tego postępowania, choć w nim aktywnie nie uczestniczył, miał wiedzę, że postępowanie się toczy, jednak nie był nim zainteresowany, zatem mógł bez żadnych przeszkód podnosić te same argumenty, które podnosi obecnie dla uzasadnienia zmiany przedmiotowego postanowienia. Przyznał, że prawdopodobnie był na pogrzebie F. B.. Nawet jednak gdyby na pogrzebie nie był to z całą pewnością o jego śmierci wiedział ojciec wnioskodawcy, który o fakcie tym poinformował także uczestniczkę obydwu postępowań – I. Z.. Gdyby zatem wnioskodawca aktywnie uczestniczył w postępowaniu, to jest co najmniej wykazał się minimalną starannością o swoje interesy, to mógłby z łatwością ustalić czy F. B. żył w chwili otwarcia spadku tak jak to uczynił w niniejszym postępowaniu. Zachowanie więc choćby minimum staranności poprzez zapoznanie się z aktami sprawy czy też zażądanie odpisów protokołów z akt sprawy I Ns 849/09 pozwoliłoby wnioskodawcy na potwierdzenie faktu zgonu F. B. przed spadkodawcą wobec podnoszenia tej okoliczności w toku postępowania przez I. Z.. Obiektywna możliwość powołania okoliczności wskazanych powyżej jest więc wystarczającą podstawą do oddalenia wniosku opartego na powyższym przepisie. Po prawomocnym zakończeniu tego postępowania wygasła bowiem możliwość powołania ich w postępowaniu wszczętym na podstawie art. 679 kpc, który dla uczestnika postępowania spadkowego przewiduje możliwość powołania się tylko na wykryte później okoliczności faktyczne i środki dowodowe.

Wnioskodawca także nie wykazał, aby jego stan zdrowia uniemożliwił podjęcie takich działań. O ile rację należy przyznać wnioskodawcy, że żaden z uczestników postępowania nie kwestionował tej okoliczności na rozprawie, o tyle okoliczność ta została zakwestionowana przez Skarb Państwa w odpowiedzi na apelację. Wobec tego wnioskodawca powinien był podjąć działania mające na celu wykazanie braku możliwości aktywnego udziału w sprawie z uwagi na stan zdrowia. Tymczasem żadne wnioski dowodowe na te okoliczności nie zostały zgłoszone. Ponadto nawet gdyby wnioskodawca był osobą chorą i choroba uniemożliwiała mu aktywny udział w postępowaniu mógł skorzystać z pomocy osób najbliższych lub wnieść o ustanowienie adwokata z urzędu. Postępowanie o zmianę postanowienia spadkowego nie służy i nie może być wykorzystywane jako środek do usunięcia skutków bezczynności czy wręcz błędów uczestnika postępowania (zob. też postanowienia Sądu Najwyższego z 6 czerwca 2007 roku wydane w sprawie III CSK 19/07 i z 23 listopada 2011 roku wydane w sprawie IV CSK 141/11, niepublikowane). W tej sytuacji nie sposób było podzielić zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji art. 233 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego prowadzącą do przyjęcia, że wnioskodawca mógł kwestionować ujęcie F. B. jako spadkobiercy już w postępowaniu w sprawie I Ns 849/09.

Okoliczności powyższe przesądziły, że Sąd I instancji nie mógł przystąpić do merytorycznego badania wniosku, ponieważ nie zostały spełnione przesłanki wskazane w zdaniu drugim art. 679§1 kpc. Dopiero bowiem wykazanie braku przeszkód do przeprowadzenia dowodu, że osoba, która uzyskała stwierdzenie nabycia spadku nie jest spadkobiercą, lub że jej udział w spadku jest inny niż stwierdzono, sąd ma obowiązek z urzędu badać, kto jest spadkobiercą, przy czym nie jest związany wcześniejszymi ustaleniami poczynionymi w postępowaniu spadkowym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 października 2009 roku wydane w sprawie V CSK 118/09, niepublikowane). W zakresie zatem, w którym żądanie zmiany postanowienia nie jest oparte na dopuszczalnej przez ustawę podstawie, wniosek nie podlega merytorycznemu badaniu. Przyjęcie odmiennego poglądu, uznającego, że w każdym wypadku sąd rozpoznający wniosek o zmianę postanowienia spadkowego ma obowiązek z urzędu badać ponownie, kto jest spadkobiercą, niweczyłoby sens ograniczeń przewidzianych w art. 679§1 kpc zdanie drugie, a do ponownego prowadzenia dowodów w celu badania kręgu spadkobierców wystarczyłoby samo złożenie wniosku o zmianę postanowienia spadkowego (po roku postanowienie Sądu Najwyższego z 14 października 2009 roku wydane w sprawie V CSK 118/09). Okoliczności powyższe przesądzają niezasadność zarzutów apelacji naruszenia przepisów prawa procesowego, to jest art. 679§1 i 3 kpc w zw. z art. 670 kpc i art. 677§1 kpc.

W tym miejscu należy wskazać, że oczywiście postanowienie wydane w sprawie I Ns 849/09 jest wadliwe, ponieważ jako jeden ze spadkobierców został wskazany F. B., który nie żył w chwili otwarcia spadku, i powinno zostać wyeliminowane z porządku prawnego, jednakże z powyższych względów niestety nie mogło to nastąpić w niniejszym postępowaniu. W ocenie Sądu Okręgowego, o ile powyższe uchybienia nie mogły stanowić podstawy do zmiany

stwierdzenia spadku w trybie art. 679 kpc, o tyle mogłyby stanowić podstawę do wznowienia postępowania na podstawie art. 401 pkt 2 kpc w zw. z art. 524 kpc. Zgodnie z treścią tych przepisów wznowienie nie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy postanowienie co do istoty sprawy kończące postępowanie może być zmienione lub uchylone na podstawie innych przepisów, w tym na podstawie art. 679 kpc. W orzecznictwie i doktrynie nie ma jednolitości poglądów co do tego, czy w przypadku takich postanowień wyłączenie dopuszczalności wznowienia ma charakter bezwzględny. Za niedopuszczalnością wznowienia w takiej sytuacji opowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z 21 kwietnia 1994 roku wydanej w sprawie III CZP 40/94 (z krytyczną glosą Tadeusza Felskiego), ale przeciwny pogląd wyrażony został w uzasadnieniu uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 10 listopada 1969 roku podjętej w sprawie III CZP 56/69 oraz w postanowieniach Sądu Najwyższego z 26 listopada 2003 roku wydanej w sprawie III CK 144/02 i z 17 lutego 2011 roku wydane w sprawie III CZ 6/11. Sąd Okręgowy podziela ostatni z poglądów, którego uzasadnieniem jest istotna różnica zakresu przedmiotowego uregulowań art. 679 kpc i art. 524 kpc. Przepis art. 679 kpc, który określany jest w doktrynie jako przepis „wznowieniowy”, oparty jest na jednej tylko podstawie, jaką stanowi wykrycie nowych faktów i dowodów, natomiast art. 524 kpc (i znajdujące tu odpowiednie zastosowanie przepisy o wznowieniu postępowania w procesie) wymieniają inne jeszcze podstawy restytucyjne oraz przyczyny nieważności, których art. 679 kpc w ogóle nie zawiera. Uwzględniając relację między wskazanymi przepisami, należy uznać, że zakaz wznowienia postępowania zawarty w art. 524§1 kpc dotyczy jedynie pokrywającej się podstawy wznowienia, zatem wznowienie postępowania o stwierdzenie nabycia spadku jest wyłączone jedynie w takim zakresie, w jakim dopuszczalna jest na podstawie art. 679 kpc zmiana postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku. W sytuacji nieważności postępowania spadkowego na skutek istotnych uchybień procesowych podstawa z art. 679 kpc nie zachodzi, ponieważ przepis ten ograniczony został do jednej tylko podstawy wznowienia. W przypadku nieważności postępowania z powodu braku zdolności sądowej jednego z uczestników postępowania właściwym trybem wzruszenia postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku jest art. 524 kpc i jest to jedyny dopuszczalny tryb jako niepokrywający się z wyjątkiem z art. 679 kpc. Potwierdzeniem takiego rozumowania jest także pogląd wyrażony w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z 10 lipca 2012 roku wydanej w sprawie III CZP 81/11, w którym podkreślono, że jeśli dana podstawa wznowienia postępowania nie jest pochłonięta przez inną szczególną podstawę uchylecia albo zmiany prawomocnego postanowienia orzekającego co do istoty, to wówczas należy przyjąć dopuszczalność wznowienia. Jeśli więc art. 679§1 kpc obejmuje jedną tylko z możliwych podstaw wznowienia, to tylko w zakresie tej podstawy wyłącza wznowienie w trybie art. 524§1 kpc. Wobec tego skoro uczestnik postępowania w sprawie I Ns 849/09, to jest F. B. nie żył, a więc nie posiadał zdolności sądowej, to postępowanie to dotknięte jest nieważnością, co oznacza potrzebę jego wznowienia. Oczywiście bez stosownej skargi nie może to nastąpić.

Na koniec należy jedynie dodać, że zarzuty zawarte w treści apelacji, jakoby należałoby zmienić zaskarżone postanowienie także poprzez stwierdzenie, że spadek po S. B. (1) został nabyty przez spadkobierców z dobrodziejstwem inwentarza, nie mogło zostać uwzględnione już choćby z tego powodu, że postanowieniem z 6 marca 2017 roku Sąd Rejonowy w Ostrołęce w sprawie I Ns 849/09 sprostował niedokładność zawartą w postanowieniu z 28 czerwca 2011 roku poprzez stwierdzenie, że spadek ten został nabyty z dobrodziejstwem inwentarza. Nawet gdyby nie doszło do sprostowania to Sąd Okręgowy podziela również i uznaje za swoje oceny prawne wyrażone przez Sąd Rejonowy co do niezasadności tego żądania, a zatem ich ponowne przytaczanie nie było konieczne.

Mając powyższe na uwadze należało apelację w całości oddalić na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 13§2 kpc, o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520§3 kpc. Zgodnie z tym przepisem jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Mając zatem na uwadze, że interesy Skarbu Państwa – Starosty (...) i wnioskodawcy były sprzeczne, co wynika z odpowiedzi na apelację, Sąd zasądził od wnioskodawcy na rzecz tegoż uczestnika koszty zastępstwa prawnego za postępowanie apelacyjne uwzględniając treść §10 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2018 roku, poz. 265).